

۲۰۱۷/۰۱/۱۲

ولی احمد نوری

وطن ندیدم، فقط شنیدم به صدای ملکوتی "نگار ماندگار"

عنوان بالا مطلع آهنگی است با صدای دلنشین و ملکوتی دختری از سرزمین زیبای ما افغانستان عزیز، کشور قصه ها و غصه ها، مهد ستاره ها و اسطوره ها، کشور اشک ها و خون ها، سرزمین شادی ها و اندوه ها. این آهنگ چنان زیبا سروده شده است که لاجرم بر دلها می نشیند. شعر این آهنگ را که در ختم این مختصر تقدیم شما خواننده عزیز می شود، نمی دانم از کدام هموطن عزیز ماست، ولی میتوانم به تأیید بگویم شعریست که به تار و وجود خواننده ای که در غربت نشسته و از آغوش مادر میهن دور است، رعشه می اندازد و اشک هایش را بر سینه داغدارش می ریزد.

این دخت افغان "نگار ماندگار" نام دارد. چه نام با مسمایی که واقعاً با این انتخاب شعر و آهنگش نگار دل ها شده و در دل ها "ماندگار" می ماند.

بیانید این شعر قشنگ و دلنشین را با هم بخوانیم که از هر کلمه، هر اصطلاح، هر مصراع و هر فردش باران عشق وطن، درد وطن و فراق وطن می بارد و با شنیدن آن، حالت دوری از آغوش مادر وطن و فراق میهن و رنج غربت و جدایی از هوا و فضای وطن، با رگ رگ وجود و تا مغز استخوان احساس می شود.

دیگران را نمی دانم ...

من بعد مدت ها به یاد وطن سخت گریستم و دامانم از گریه تر شد.

"نگار" عزیز ما فریاد سر می دهد:

من دختر آن کشورم که هرگز
قصه های شهر های وطنم را
نتوانستم ببینم، ندیدمش
که گاهی از پدرم، شنیدمش

** * **

قصه ها گفتم که در هر روز و شبهای گذشته
روز و شب های طلایی نغمه های آشنایی
روز و شبهایی که سال ها شد رفته، برگشته
صلح و آرامش و شادی، شور عشق و همصدایی

** * **

آی چرا گذشته های خوب گذشته
وطن ندیدم، فقط شنیدم
وای منم نسلی که در غربت نشسته
غربت نشین نسل جدیدم

** * **

آرزو دارم که بر گردم به خانه
روی زخم های وطن مرحم گذارم
تا بخوانم شعر و آهنگ و ترانه
به جز این، آرزوی دیگر ندارم

که به شب نشینی کابل زیبا بشینم

که هرات را ببینم، شهر خوب سرزمینم

** * **

این آهنگ زیبا را در صفحه اول (آریانا افغانستان آنلاین) می توانید بشنوید

<http://www.arianafghanistan.com/default.aspx>

معلومات بسیار مختصر "نگار" عزیز:

خودش می گوید:

اسم نگار ماندگار است در شهر کابل متولد و والدینم از هرات باستان استند. بنا بر جبر روزگار در طفولیت وطن را ترک و به کشور دنمارک برای ادامه زندگی پناه برده ام. در غرب بزرگ شده ام و در غرب زندگی می کنم، ولی افغان بودنم را بر علاوه آنکه هیچ گاهی به فراموشی نسپرده و نخواهم سپرد به آن افتخار هم می کنم.